

[Dohrmann]

Jeg kan ikke forstå, at man ikke, når man endelig er i gang, har udvidet forslaget, således at børnene eventuelt kunne få friplads i børnehaven i sabbatperioden. Så kunne man da rigtig slå sig løs og overlade problemerne til andre.

Nej, det er et dårligt forslag, og forhåbentlig bliver der aldrig vedtaget noget i den retning.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS er positiv over for de tanker, der ligger i forslaget. Vi mener selvfølgelig, at det burde have været med fuld dækning af tabt arbejdsfortjeneste, betalt af arbejdsgiveren, som kompensation for den udbytning og den nedslidning, arbejdskraften bliver udsat for, samtidig med at man selvfølgelig skal bekæmpe den i det daglige. Men o.k., lad os så diskutere det i forbindelse med arbejdsløshedsundersøttelsens størrelse. Vi mener, at et sådant sabbatår kunne bruges positivt til eksempelvis at lave nærradioudsendelser, ligesom man kunne tage til udlandet eller tage til Nicaragua som en del af byggebrigaderne eller som fredsvagt.

Vi mener, at der er nogle uklarheder og upræcise formuleringer i forslaget. Det må udformes sådan, at det sikrer en given bemanning i virksomheden, for ellers er det jo rigtigt, at man bare kan fyre nogle af dem, der ikke er på sabbatår.

Egentlig mener vi også, at dette er en sag mellem arbejdsmarkedets parter, men til de konservatives ordfører vil jeg sige, at grænsen mellem, hvad der er lovgivningsstof, og hvad der er overenskomststof, er flydende, de overlapper mange gange hinanden. Eksempelvis har man en ferielov og en lov om efterløn og en lov om barselorlov, og de sikrer alle, også de svageste, nogle rettigheder. Det betyder ikke, at man ikke skal gøre det til overenskomstkampfelte og prøve på at få nogle bedre ting ind via overenskomsterne.

Kofod-Svendsen (KrF):

Den ene gang efter den anden har jeg hørt, at arbejdsmarkedets parter suverænitæt er det virkelig altafgørende at respektere. Netop med de bemærkninger i baghovedet – de er blevet gentaget fra denne talerstol i dag af fru Lilli Gyldenkilde – overraskes jeg

over, at SF så direkte og utvetydigt vil til at blande sig i arbejdsmarkedets forhold.

Selve sagen, en frivillig sabbatordning, synes jeg da er positiv, og det er naturligt, at arbejdsmarkedets parter behandler denne sag i lighed med en lang række andre sager.

Når jeg kigger lidt på substansen, så må jeg nok sige, at jeg synes ikke, SF har været verdensmestre i elegance med hensyn til at udforme dette forslag, og jeg kunne da godt have lyst til at stille et spørgsmål, nemlig hvordan man i sin uransagelige visdom er kommet frem til, at dette forslag vil kunne sætte 50.000 mennesker i arbejde. Ud fra hvilke forudsætninger og ud fra hvilke beregningsmetoder har man fundet ud af dette? Det synes jeg det kunne være interessant at høre.

Ellers er min konklusion, at dette er noget, som hører under arbejdsmarkedets parter.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg skal sige tak for de positive ord, der er sagt om forslaget, og jeg vil godt prøve på at besvare nogle af de spørgsmål, der er blevet rejst.

Når vi har fundet frem til, at det er 50.000, der sættes i arbejde – det er da meget muligt, at det er 40.000, det kan da også godt ske, at det er 60.000 – så er det, fordi vi har haft nogle økonomer i partiet til at sidde og kigge på det, og det står i SFs investeringsprogram. Det er dér, det ligger.

Der blev af venstres ordfører bl.a. sagt noget om, hvorvidt dette betød, at socialdemokratiet gik bort fra, at man skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis det gik ind for sabbatordningen. Det fatter jeg simpelt hen ikke er noget stort problem. Der er 350.000, der er arbejdsløse, og jeg kan ikke se, at det, at der sker en udskiftning af disse mennesker, vil betyde noget som helst. Det er nok for at komme uden om det, der ligger i forslaget. Jeg tror ikke, at vi ville have fremsat dette forslag, selv om det er et arbejdsmarkedsforslag, hvis der var fuld beskæftigelse i dette land, men det vil denne regering ikke være med til at sørge for. Den tror, der sker noget, men det gør der jo ikke.

Det er fantastisk, at man ikke kan se, at der ligger nogle arbejdspladser her, og at det ikke koster samfundet noget, at man giver folk en mulighed for at prøve noget andet.